

Günlerin Köpüğü 1001

Nar Günlükleri

İsmail KARAKURT

Günlük, bir kitabı alıp orasından burasından okumak gibidir *günleri*...

Dane, 20 Ekim 2001

“Narından bir dane değil miydim efendim?”

Nar Kitapları, 1 Ağustos 2013

Ne güzel isimleri var nar kitaplarının: Nar, Nar Kitabı, Nar Evi, Narla İncire Gazel, Nar Ağacı, *Çılgın Nar Ağacı*, Nar Çiçekleri, Nar Tanesi Şiirler, Nar Masalı, Nar Ağacının Gölgesi, Nar Defterleri, Nar Alfabesi, Nar Meseli, Berlin’in Nar Çiçeği, Nar Tanesi, Gülen Ayva Ağlayan Nar, Sihirli Nar, Meşk-i Nar, *Çatlak Nar*, Nar Ağacı Çiçek Açtı, Hüyükteki Nar Ağacı, Narla Kan, Narlı Bahçe, Zamana Dağılan Nar...

Nar Dizeleri, 7 Temmuz 2013

Şiirimizde narın imge olarak has bir yeri vardır. Henüz kirlenmemiştir, kirlenmemiştir. İçi boşaltılmamıştır, içindekiler hepten uluorta ortaya saçılmamıştır.

Nar dizeleri aşk basıyor, yalımı oluyor ateşin, yoruyor insanı yalan dünyanın içinde gezinmekten... Nar dizelerinin kokusu var, kalbin zarını titreten sesi...

Şiire, şiir diline de dağılmıştır nar! Narda konuşmuş, narda kanamıştır şairler:

“İşitiyorum bir narın/Çatlayarak düştüğünü...” Ziya Osman Saba, “Orda da Geçiyor Günler.”

“Ve günlerden bir gün kapının eşiğine,/Nar taneleri gibi serpip kanımı” Bedri rahmi Eyüpoğlu, “Beşinci Mektup.”

“Nara benzerdin bir zamanlar, çoktun! N’oldu” Oktay Rifat, “Nara Benzerdin”

“Çarşıdan döndüm nar ayıklıyorum sana” Ahmet Oktay, “Ölümün Bıyıklı Resmi”

“kırğınım, saçılmış/bir nar gibiyim.” Behçet Aysan, “Bir Eflatun Ölüm”

“Kış büyük geliyor nara gidelim” Haydar Ergülen, “Nar”

“bir yanım çılgın nar ağacı/bir yanım buz sarayı...” Murathan Mungan, “Kırılğan”

“Dürtme içimdeki narı/Üstümde beyaz gömlek var.” Birhan Keskin, “Penguin 2”

“Hızır’ın azığı nar/Ondan tükenmez bahçeler yeryüzünde/Ondan rüzgar/Sulardan güçlü çıkar”, “Avuçlarında esrik nar diken izleri” , “Ekşi nar burukluğu ergenliğimiz” , “Bir resim yapıyorsun çılgınlığından/Ondan nar ağaçları” Mehmet Aycı “Seki, Yol Arkadaşı, Dil, Ateşin Bilmediği”

“Uykuyla uyanıklık arasında/çekirdeksiz nar gibi geldin birden bire” Ömer Erdem, “1’den bire”

“nar yeme zamanı, ayıklarken ağlama zamanı/sevgilim kapıma gelmişsin evde yokmuşum/oysa eşikte oturuyormuşum” Bünyamin K., “Atpazarı’nda Masalar”

“dedim rüzgârdan incinen kuşlara:/susmayı, bir kırık sözden suyu öpüp/nara eğilirken öğrendim.” Elif Nuray, “Eğilirken”

“hiç bahçe doğurur mu deme/nar olur da gelin gider incire.” Derya Çolpan, “Nar”

“Emirdağlarına kara gidelim/Ayvadan usandım nara gidelim” Emirdağ türküsünden

“Nar ağacı ulam ulam/Yar yitirdim nerelerde bulam” Ahmet Şükrü Esen, “Anadolu Türküleri”

“Şu gelen yar olaydı, elinde nar olaydı...” Neşet Ertaş *türküsünden*

“Döşeğin üstünde nar mı soyulur” Malatya *türküsünden*

Nar İzi, 20 Ekim 2002

Yusuf’un göyneğinde üç nar izi vardı, üç narçiçeği, bir elin üç parmağı...

Nar Çiçeksiz, ‘Nar Ağacı Narsız Olur mu?’, 3 Mayıs 2002

Duvarlarından asmalar sarkan küçük avluda beş ağaç var. Biri dut, diğeri incir, üç tanesi de nar. Evet, o meyvenin ağacı, yani üç nar ağacı.

Ben, bizim oraların (Yozgat, Kayseri, Nevşehir...) elma ve ığde çiçeklerini çok severim. ığde çiçeğinin insanın içini bayıltan kokusu, elma çiçeğinin görü-

nüşünderse kızların saflığı vardır. Bir de zambak, süt beyaz zambakları severim. Bunu belirtmeden geçemem.

Zaman aktı, mekân değişti. Kader işte. Şimdi laleler ve şehzadeler şehrinin küçük bir ilçesinde; sokakları kavun kokan, ovasını trenlerin böldüğü, zeytin yapraklarının gümüş ışıltısına rağmen, güneşi iki saat evvelden akşama teslim eden yerde; Kırkağaç'tayım. Buraya geleli sekiz dokuz ay olmuş. Balkondan Yusuf dedenin küçük avlusuna bakıyorum. O da ne?..

Nar ağacı çiçek açmış, nar çiçeği!.. Narçiçeğini görüyorum. Şu anda hiçbir çiçek umurumda değil, karşımda birer ateş damlası gibi tutuşmuş narçiçeğini görüyorum. Aman Yarabbi! Hazreti İbrahim'in atıldığı ateşin rengi midir bu? Yoksa Yusuf peygamberin arkadan yırtılan kan kırmızı gömleğinin şiiri mi? Bilmiyorum. Bilemiyorum ama gözlerimi alıyor, içimi yakıyor. Evet, otuz sekiz yıllık ömrümde ilk defa bu kadar çok narçiçeğini yakından görüyorum. Son günde kırmızı pırıltılar saçan tanelerini binbir sevinçle yediğimiz narın çiçeğini hayret ve hayranlıkla seyretmeye doyamıyorum. Şiirlerde okuduğum, türkülerde, şarkılarda dinlediğim, bilmecelerde, efsanelerde duyduğum ve hep merak ettiğim meyvenin çiçeği demek bu!.. Çocuklar gibi sevinerek, türlü çılgınlıklar yaparak günlerce nar ağacının dibinde oturabilirim. Ta ki çiçekler meyveye durana kadar oturabilirim.

Balkondan aşağıya nasıl indiğimi hatırlamıyorum. Kendime geldiğimde ağacın yanındaydım. Şu an, üç nar ağacının yanındayım. Gözlerime inanamıyorum, gözlerimde sevinçten müthiş bir pırıltı olduğunu hissediyorum. “Demek narçiçeği bu!” diye hayıflanıp duruyorum. Önce nar ağacının koyu yeşil, küçük yapraklarına, sonra hafif dikenli dalları ve gövdesine dokunuyorum. En sonunda ise insanın içini tırtıklayan, bir hoş eden, ateş gibi çiçeklerine dokunuyorum. Ruh kayıtsız kalamıyor bu kışkırtıcı, bu iç gıcıklayan güzellik karşısında. Dokundum ve yandım. Tepeden tırnağa ağacı, yapraklarını, özellikle göz alıcı, tehlikeli ve alevli çiçeklerini bütün cazibesi ile iyice süzüyorum. Ağaçların dallarında gezinen karıncalar var. Yoksa onlar da mı tutkun narçiçeğine? Kim bilir?..

Üç narçiçeği koparmış muhacir hocanın kızı, evdeyim, sanki üç nar ağacını eve getirmiş gibi.

-Al, belki bunları “Attar'ın Gül Odası”nda yaşatırsın, diyor. Üç nar ağacını alır gibi alıyorum çiçekleri. Aşkın ateşiyle kırmızı kâseye dönüşüyor ellerimde çiçekler. Ellerim nar oluyor. Ben nar oluyorum. Kendim oluyorum böylece.

Nar Çiçeği Efsanesi, 6 Mayıs 2002

Bir Hint efsanesine konu olmuştur ‘narçiçeği’.

Efsaneye göre Lahor'un narçiçeği Anarkali, halktan bir gence âşık olan

Hint prensesinin adıdır... Bu aşk, Anarkali'nin imparator babası tarafından yasaklanır. Gel gör ki aşk bu, ferman dinlemez. Âşıklar yasağa rağmen buluşmaya devam edince İmparator'un emriyle askerleri, bu iki genci âşktayken yakalarlar... Ve güzel Anarkali'yi, çarşının içerisindeki bir duvara diri diri gömerler. Duvarın tepkisine bakın ki Prensese'in gömüldüğü yerde, her bahar narçiçekleri açarmış. Hem "Anarkali" de, Hint dilinde 'narçiçeği' anlamına gelmekteymiş...

Hâsıl-ı kelâm yakıcı bir efsane...

Bu efsanenin çiçeği, Fevzi Halıcı'nın ünlü şiirine kaynak olmuş. Cinuçen Tanrıkorur'un da udunun tellerinde hayat bularak, Kürdilihiczakâr şarkıya dönüşmüştür...

Melahat Gülses'ten hiç dinlediniz mi "Günaydınım, nar çiçeğim, sevdiğim". Kulaklarımda uğuldamaya başlıyor bu şarkı müziğiyle...

*"Şavkımaya sana doğru yolların
Sana doğru denizlerin çağrısı
Çırıl çırıl ötelerde bir güzel
Günaydınım, nar çiçeğim, sevdiğim.
****

*Vurdum tellerine seni sazımın
Sende anahtarı alınyazımın
Yağmur yağdı serpil yalnızlığım
Günaydınım, nar çiçeğim, sevdiğim ..."*

Harf Narçiçeğiyle Buluşunca, 25 Mayıs 2003

Aşk, üç harf; nar, üç harf! Ah, üç harf, iki kelime!..

Harf nedir, kelime ne? İnsan bir harfin, bir kelimenin izini sürmeye görsün... Üç harf, iki kelime; bizi nereye götürür, nerelerde gezdirir? Hangi imgelere ulaştırır; hangi bilgelere, sufilere, şairlere? Harflerden geçiyorum nar'a.

Harf; nar'dır. Nar, harflerin cemidir. Harf; aşktır. Aşk, harflerin bir'i. Harf; şiirdir... Aşk, nardır. Nar, şair; narçiçeği ise şiirdir.

Yahya Kemal' in zil, şal ve gülle bütünleşen İspanyol güzelini çağrıştırıyor bu çiçek, şu an ben de. Evet, "narçiçeğim" diyor şair, sevgilisi için. Kimindi? Hatırlamıyorum ama bir kitabın ruhumuzu tutuşturan ve unutamadığım bir adı vardı: "Narlı Ev". Sezai Karakoç'un, narçiçeklerini niçin bir kadının parmaklarına ezdirdiğini şimdi daha iyi anlıyorum. Bu müthiş bir hesaplaşma. "Ellerin, ellerin ve parmakların / Bir nar çiçeğini eziyor gibi!.." Kadının elleri ve nar çiçeği. Elllerinden belli olduğu gibi kadın, çiçeğinden mi belli olur bir ağaç?

Nar ağacının gölgesi var mıdır? Yoksa nar ağacı gölgesiz, narçiçeği de hay-

laz mıdır?

Ah şairler! Nar'ın ve narçiçeğinin şairleri... Hani ressam şair Bedri Rahmi Eyüboğlu da “*Türküler Dolusu*” şiirinde; “*Narın içinde nar*” var diyerek insanımızın sıcaklığıyla kendisini, memleketin boylu boyunca güzelliğiyle yüreğini özdeşleştirmiştir:

*“Kirazın derisinin altında kiraz
Narın içinde nar
Benim yüreğimde boylu boyunca
Memleketim var!..”*

Bir de Yunanlı şair Odiseus Elitis'in “*Çılgın Nar Ağacı*”nı anmak gerekiyor burada. Hakikaten dehşet ve çılgın bir şiir! Şu dizeler tadımlık olsun:

*“Kibleden esen yelin kemerler arasında ıslık çaldığı
Bu beyaz avlularda, söyleyin, o çılgın nar ağacı mı
Nar dolu kahkahalar atarak aydınlıkta sıçrayan
Rüzgârın inadiyla, fısıltıyla; söyleyin, o çılgın nar ağacı mı,
Şafakta yeşeren yapraklarının ışıltısıyla
Bir zafer sevincinin renklerini coşturan?”*

Evet, önemli olan nar, narçiçeği ve şiir! Gerisi hep dedikodu...

Nar, çocukluktur. Narçiçeği çocukluğun büyük şiiridir. Nar, şair. Narçiçeği büyük aşkların şiiridir. Nar, sestir. Narçiçeği çocukluğun süren ırmak sesidir. Nar, dağdır. Tepesindeki volkanın bir gün mutlaka patlayacağı beklenen yanardağdır narçiçeği.

Nar, evdir. Tek bir bütünün içerisinde var olan aynı tadı, aynı rengi, aynı ışıltıyı taşıyan binlerce küçük tanenin birleştiği uyumlu ve büyümlü bir evdir. Bir iken bin olandır yani nar. “*Onun içindeki içindedir, içinde içindekiler vardır.*” Uzun bir rüya uykunun içinde... Uzun bir rüya yedi vadiden geçen kuşların birliği söyleştiği yolculuktur nardan bir'e birden nar'a. Orda bizi bekleyense narçiçeği. Tanelerin ve kuşların birliği, birin ve çoğun işareti: *Simurg* ve *Nar!*..

Nar ışık, narçiçeği sıla sıcaklığıdır.

Bir çatlasa nar, görünür içimdeki bozkırın kanayan dili. Bir çatlasa nar, görünür içimdeki yâr.

Nar, anne; narçiçeği ise yârdır.

Bir Narın Çatlayarak Düştüğü, 8 Ekim 2003

Sonbaharın simgesi meyvelerden, ayva ve nar...

Sonbahar, nar mevsimidir.

Sonbahar, nar zamanıdır.

Sararan ayvalar, çatlayan narlar; savrulan yapraklar, bozulan bağlar.

Ayva gibi narın meyvesi de sonbaharda toplanır.

Şairler dillendirir bunları nice dizelerde:

“Ayva sarı nar kırmızı sonbahar!”

***

“Daha nem olacaktın bir tanem

Gülen ayvam, ağlayan narımsın”.

Demek ayva gülüyor, nar ağlıyor?

Bahçedeki olgunlaşmış, çatlamış narlar...

Çatlamış bir narı didikliyordu sanki bir kızılgerdan. Akşamüzerinin yalnızlığında güneşin kızılığışı ağaçtaki narlara vurdukça, sadece günün bitmesi değil, şu ufku arkasından, ‘gün akşamıdır!’ diye işittiğim bir ses, yazın da bir nar gibi çatlayarak düştüğünü söylüyordu sanki... Yaz, hayatın bir parçası değil miydi? Uykuyla uyanıklık arasında içimin gurbeti köpürdükçe köpürüyordu. Evet, çatlayan bir nar gibi gelen günlerin geçen günleri hayatımızdan götürdüğünü şimdi daha iyi kavırıyordum: Bir narın, işte, akşamüstü gölgelenen avlularda çatlayarak bir narın düştüğü insana bundan başka neyi öğretir? Ovaların deli yeşil uyduğunu, nehirlerin çağlayıp durduğunu, gökte turnaların uçtuğunu, gölde nilüferlerin açtığını, karıncaların karınca gibi çalıştığını, yalnızlığın yoldaki yürüdüğünü, pirinç tanelerinin suları bekleyişini, ama hepsinden çok içimize, azap çekilen bir cehennem gibi içimize bakmayı öğretir. Bir de Rilke’nin; “İnsan, meyvenin çekirdeğini taşıması gibi ölümü de kendi içinde taşır.” dediği gerçekliği...

Narın içinden başka bir dünya çıkarır çatlayınca; şimdiye kadar içine attığı ne varsa dökülür ortaya tane tane.

Nar ile Nâr Ülkesi, 15 Ekim 2003

“Nar kentinde bir incir buldum. Narı da inciri de, övmek isterim. Anam her kışın en karanlık noktasında, eve girerken bir nar atardı yere, bütün gücüyle; parçalanıp iyice dağılsın diye. Evin beti bereketi niyetine... Ardından hızla süpürüp silerdi ortalığı. Bir iki gün sonra, narın patladığı yerden çok uzakta incecik bir çıtırtı duyduğum olurdu ayağımın altında. Ne kadar dağılmışsa nar taneleri, o kadar iyiydi. Topladıktan sonra söyledim anneme, sevinsin diye.” (Narla İncire Gazel, Bilge Karasu)

Anadolu kültüründe, türkülerinde, bilmecelerinde, halk deyişlerinde, mısralarda ve daha birçok alanda yeri var narın...

“*Nar berekettir.*” derdi büyüklerimiz. Kabuğu çatlatıldığında “ Çarşıdan aldım bir tane/Eve geldim bin tane” olan ve tek tek bütün tanelerin tadına varılan içi dolu meyve. Yine “*Hanım uyanmış/Cama dayanmış/Cam kırılmış/Kana boyanmış*” bilmecesinde de bu dağılmanın ve rengin uyumu söz konusu. “*Nar tanesi tanesi/Seviyom bir tanesi/Güzellerin içinde/Sevdiğim bir tanesi*” diye nice türküleştirelmıştır. Masallarımızda sınanmak veya yok edilmek istenen kahramanlar, ejderhanın koruduğu bahçedeki narı ya da “gülen ayva ile ağlayan nar”ı almaya gönderilmiştir.

Eskiler “*Dokuz Narlar Efsanesi*”ni anlatırlar. Her doğan çocuğa bir nar ağacı dikerlermiş. Belki bu sebeple “dokuz torun dokuz koza” derler. Çünkü Anadolu’da nar bereketin karşılığıdır ve evlenen çiftlerin başına nar taneleri serpilir ya da gelin hanım bir narı alır duvara çarpar ve yarılan nardan taneler dökülür bebeleri temsilen. Parlak kırmızı kabuğu “*Nar gibi kızarmış*” ya da “*nar gibi kızarmak*” deyişle yanaklara; çok canlı ve parlak taneleri “*Nar tanesi nur tanesi*” deyişle de güzel dişleri ve gözyaşlarını tasvir etmek için kullanılan ince bir dil zevki ve arifane bir benzetme ögesi olarak Anadolu kültüründeki yerini almıştır.

Nar; yörük, efe ve zeybeklerle meleklerin türküler söylediği sulak vadilerde yetişen şifa ve zakkumların dili. Küçük dikenlerinin olması ayrı bir cilve. Nar suyunun, nar ekşisinin, nar pekmezinin inanılmaz tadı, nar çayında da var mıdır? Keyifle içilir mi?

Anadolu narçiçeği, Anadolu ateş ülkesi midir?

Anadolu’da hayat kaç kez bölünmüştür ortasından, kaç kez nar gibi çatlatılıp dağıtılmıştır? Kırmızı kırmızı taneler gibi beyliklerin birliğini toparlamak, kime düşmüş nice uzun sürmüştür?

Eski zamanlardan beri bereketin sembolü narın anavatanı kimine göre bugünkü İspanya’nın Granada bölgesi, yani Endülüs’tür. Ah, Endülüs! Nar gibi yanan ve yürekleri yakan Endülüs!..

“*Narına yanmak*” deyimini bütün çağrışım değerleriyle dilimize az şey katmamıştır. Tasavvufta da özel bir yeri vardır narın ve nâr’ın da. Yaradılış ayetleri olarak kabul edilen ve bedeni oluşturan dört unsurdandır. Beden gibi narda (ateş), fânidir. Baki olan Allah’ın nurudur. Nar sönen bir ateşin ifadesi, nur sonsuzluğun.

Nar, teklik içinde çokluktur.

Nar, berekettir.

Nar, evlilik. Nar dişiliğin ve üremenin sembolüdür. Nar, yaşam. Nar, iyi dilekler için var.

Nar, yeniden doğuşun simgesidir.

Yunanistan'da kurutulmuş nar taneleri serperler gelinin ve damadın başına. Yunanlı kızlar saçlarına nar dallarından yapılmış bir taç takarlar mı hâlâ, Romalı gelinler de nar dallarıyla süslerler mi başlarını?

İlhan Berk'in *Şifalı Otlar Kitabı*'ndan nar bölümünü okuyarak tarih boyunca bereket sembolü olan narı daha yakından tanıyabiliriz: «Meyveler içinde en zengin mitologyayı narın oluşturduğunu biliyor musunuz? Narın hele iç yapısı anlatılır gibi değildir. Bir inci hazinesinde gibi duyar insan kendini.» Ona göre nar “bir Akdenizli!”

Dinlerde Nar Sembolü, 24 Ekim 2003

“Gökten su indiren O'dur. Sonra Biz, onunla her çeşit bitkiyi çıkarırız. O bitkiden bir filiz, ondan da büyüyüp birbirinin üstüne binmiş taneler, başaklar çıkarırız. Hurma tomurcuklarından sarkan salkımlar, üzüm, zeytin ve nar yetiştiririz. Bunlardan kimi birbirine benzer, kimi benzemez. Her birinin meyvesine, bir ilk meyve verdiğinde bir de tam olgunlaştıklarında bakın. Elbette bütün bunlarda iman edecekler için alınacak birçok dersler vardır.” (el-En'âm, 6/99)

Nar, hemen hemen bütün dinlerde bir sembol olarak kullanılıyor.

İslamda nar cennet meyvelerindedir. Ayrıca *Kuran*'ın tarif ettiği cennet bahçelerinde üzüm, incir ve zeytinin yanı sıra nar ağaçları da vardır. Anadolu'da ve Orta Doğu'da evlilik törenlerinden sonra çiftlere çok çocukları olması dileğiyle nar taneleri yedirilir.

Budizm'de, turuncu ve şeftalinin yanında kutsal sayılan bir diğer meyve de nardır. Budist sanatında nar simgesi, hayatın olumlu etkilerinin özü olarak kabul edilir. Özellikle kısır kadınlar, çocuk sahibi olabilmek için nar yerler.

İran Zerdüştlere için kutsal sayılan nar, ruhun ölmezliğini, doğanın mükemmelliğini, bolluk ve refahı ifade eder. Nar ağacının dallarından yapılan kutsal süpürge yeni doğan bebeğin yanına getirilir ve bir dal bırakılır. Üstüne de nar serpilir. Ölürken de ölünün ağzına bir damla nar suyu akıtırlar. İran mitolojisinde, su ve bereket tanrıçasının simgesi olduğu gibi nar Ortadoğu ve Mezopotamya'da da bütün tanrıçaların simgesidir. Ayrıca, İsfandiyar'ın nar yedikten sonra yenilmez olduğu anlatılır.

Mısır'da papirüslerde adı geçen nar aşk, evlilik ve bereketin sembolüdür.

Yahudi geleneğinde narın, altı yüz on üç çekirdeği olduğuna inanılır. Bu da Tevrat'ın ayet sayısına eşit geldiği belirtilmektedir. Narçiçeklerinin, meyvesinin ve tadının güzelliğinden dolayı övülür; kutsallık, doğurganlık ve bolluk simgesi olarak kabul edilir. Mimarlık ve süslemede de nar simgesi yoğun olarak kullanılır. Süleyman Tapınağı'nın iki büyük sütunu narlarla süslüdür.

Hristiyanlıkta nar *Meryem*'dir. Kudüs'te ilk Hristiyan tapınağında nar biçiminde fildişinden yapılma bir mücevher bulunmuştur. *İncil*'deki vaat edilmiş topraklarda bulunan ilk meyveler, üzüm ve nardır. Bu örneklerden de anlaşılacağı gibi bütün medeniyetler, bütün dinler, bütün kültürler için nar ve her şeyi çok önemlidir.

Nara Güzelleme, 30 Ekim 2002

Elma yanaklı yârin yanağı gibi alı moru alev nar.
Utangaç nar, şiir nar, harflerin sırrına eren abdal nar.
Nar ahenk. Nar sabır. Nar şifa...
Nar inci; nar bilmece, nar kırmızı dudak, nar şirin yâr.
Nar Ege, Nar Akdeniz'dir.
Nar Granada, Nar Endülüs'tür.
Nar bahardır, baharın gelişi
Narçiçekleri salacağım sana.
Nar güz, nar sonbahar
Çatlamış nar salacağım sana...

***

Kim bilir daha neler vardır nar'da ve neler anlatılır!..

Nar, sevgililer sevgilisi... Nar, ateştir. Nice sözler düşün yüreğinize nar'dan!..

Gönlünüz nar'ına yansın, nar bereketi gelsin.

*"Tecellâ-yı cemalinden habibim nevbahar ateş
Gül ateş, bülbül ateş, sümbül ateş hak-ü har ateş!.."*

Habibim! Senin güzelliğinin tecellisinden sana âşık olan ilkbahar ateş, gül ateş, bülbül ateş, sümbül ateş, toprak ve diken ateş!..

* * *

Ah nar, daha neyinden bahsetsem bilmem ki!.. O kadar çok şeyin var ki bahsedilecek; narin gövden, incecik dalların, tarife gelmez çılgın çiçeğin, efsanelere ya da mitolojiye bulanmış meyven. Seni anlatmaya zorlanıyorum artık tarife kelimeler kifayet etmiyor. En iyisi bir mâniden bir şiire geçiş yaparak nara gideyim:

*Güzel uyandı
Cama dayandı
Cam kırıldı
Kana boyandı*

İşte bu kadar, ancak bu kadar söylenebilirdi çatlamış bir nar için “bilmece-şiir”.

Tınla, ey çocuk! Tınla ki tınların nara da nâra da kırk bir kere güzelleme olsun...

*İlkin elma çiçekleri
Tınla, ey çocuk
Köpük köpük ruhunda
Sürüyor şimdi akış
Narçiçeğinin ateşinde
Tınla, kader şarkınla
Tınla, ey çocuk
Tınla, kader şarkınla
Kader aşk, kader nar!
Narla yürüyorum ...*

Nar Ressamları, 07 Eylül 2013

Elmaları resimlerine toplayan ressamları sevmiyorum!

Bir de narın çizenleri var, sadece şairler anlatmıyor narı.

Şeker Ahmet Paşa'nın Narlar ve Ayvalar'ı; “nar kadının gücünü, güzelliğini, tadını, kısacası her şeyini hissettiriyor bana” diyen Canan Berber'in rengarenk elmaları, narları, nar kızları ...

Ekimlerden bir ekim

Nâriyan

Daha bismillah demeden dehşet bir şey dönmeye başlıyor içimde. Ruha acı veren bir şey! Akıl mı başa bela, göz mü? Göz, iç gözden mi bakıyor oraya. O dönen döndükçe hareketi sese dönüşen şeye... Özgürlüğümü mü sınırlandırıyor bu dönen şey yoksa özgürleştiriyor mu beni? İşte tam bu noktada güneşime engel olan bir bulut parçası gibi cahilliğim başlıyor. En iyisi o konuşsun, ben susayım. Dünyanın darlığı algısıyla narçiçeğini gören nar'ı da nâr'ı da tadacaktır nasılsa!

“Hepimiz bir hakikatin rüyasından, rüyanın hakikatine akıp duruyoruz böyle döne döne...”

Adı artık bu, uzun zamandır yazdığım şiirin. Ne zaman tamamlanır? Kaç bölümden oluşur? On iki bölüm olarak kalır mı? Daha kısa mı olacak, daha mı uzun? Bekleyelim görelim. Kelimeler kanasın. Kanattıkça yüreği... Ya nasip!